

Iedereen wil wel ouder worden. Maar oud zijn is moeilijker. De drempels in het leven worden steeds hoger en de drempel tussen leven en dood steeds lager. Allerlei ongemakken, kwalen en beperkingen duiken op en lijken niet meer te willen verdwijnen. De psalmist noemt die ouderdomskwalen *schurken* en *wrede onderdrukkers*. Hij bidt om bevrijding: *verstoot mij niet nu ik oud word, verlaat mij niet nu mijn kracht bezwijkt.*

Ondanks de angst en de twijfel klinkt er ook een mooi gebed: *'Bij U, HEER, schuil ik, maak mij nooit te schande, red en bevrijd mij, doe mij recht, hoor mij en kom mij te hulp. Wees de rots waarop ik kan wonen, waar ik altijd heen kan gaan. U hebt mijn redding bevolen, mijn rots en mijn burcht, dat bent U.'*

Hoe is het mogelijk dat het vertrouwen in Gods nabijheid overeind kan blijven, ook al wordt het leven moeilijk?

De basis voor dat vertrouwen vindt de psalmist in het wonder van het leven, in de warmte van de moederschoot: *al in de moederschoot was U het die mij droeg*. In de moederschoot ontluikt het leven en kan het groeien in alle veiligheid. Het wonder van het leven wordt beleefd als groter dan wat mensen kunnen 'maken'. Daar ervaren ouders dat het God is, die leven schenkt en dat zij hun kind 'ontvangen'.

Niet alleen deze psalm spreekt er over. Dat wonder komt op meerdere plaatsen in de Schrift aan bod, zoals in Psalm 22: *U hebt mij uit de buik van mijn moeder gehaald, mij aan haar borsten toevertrouwd, bij mijn geboorte vingen uw handen mij op, van de*

moederschoot af bent U mijn God. (Ps. 22, 10-11) Ook profeten spreken in die zin. Jeremia: *De HEER richtte zich tot mij: 'Voordat ik je vormde in de moederschoot, had ik je al uitgekozen, voordat je de moederschoot verliet, had ik je al aan mij gewijd, je een profeet voor alle volken gemaakt.'* (Jer.1, 4-5) En Jesaja: *Toen sprak de HEER – Hij die mij al in de moederschoot gevormd heeft tot zijn dienaar om Jakob naar Hem terug te brengen, om Israël rond Hem te verzamelen, zodat ik aanzien zou genieten bij de HEER en mijn God mijn sterkte zou zijn.* (Jes. 49, 5)

Als ouders later die wondere ervaring delen met hun kind – *elk nieuw kind verhalen van de macht van uw arm* –, geven zij het een soort 'basisgeloof' mee. Zo bidt de psalmist: *'God, U onderwees mij van jongs af aan, en steeds nog vertel ik uw wonderen.'*

Ouders delen heel veel van zichzelf met hun kinderen. Waarom dan ook niet vertellen over de 'verwondering' die over hen gekomen is bij het ontvangen en bij de geboorte van hun kind? Waarom niet vertellen dat ze het leven van hun kind ook beleefd hebben als 'een geschenk van God'?

Dat 'basisgeloof' is even belangrijk als het 'basisvertrouwen'. Wanneer mensen hun vertrouwen om een of andere reden kwijt zijn, kan vanuit dat basisvertrouwen, dat ze als jong kind meekregen, het vertrouwen in het leven en in mensen opnieuw groeien. Wanneer mensen hun geloof in de liefde en de nabijheid van God kwijt zijn, kunnen ze terugvallen op het 'basisgeloof' in het

wonder van het leven, dat hun ouders met hen gedeeld hebben.

Het is begrijpelijk dat ziekte, pijn, ongemak, ... de oorzaak zijn van angst en twijfel. Dan gaan mensen bidden dat God hun ziekte, hun pijn, hun ongemak wegneemt. Maar dat gebeurt niet. Men voelt zich dan door God in de steek gelaten: *"Nu ik oud en grijs ben, verlaat mij niet, o God."*

De warme nabijheid van medemensen kan opnieuw vertrouwen geven. Die warme nabijheid kan mensen terugbrengen bij hun 'basisgeloof' en zo bij het vertrouwen dat God hen niet in de steek laat. Vandaar dit gebed in de psalm: *'Uw gerechtigheid rijst hoog op, o God, U hebt grootse daden verricht. God, wie is aan U gelijk? U hebt mij doen zien veel ellende en nood – laat mij nu herleven, laat mij herrijzen uit de diepten van de aarde. Verhoog mij in aanzien, omgeef mij met uw troost.'*

God geeft aan elke mens leven in de moederschoot en Hij blijft leven geven doorheen alle – ook moeilijke – omstandigheden. Dat doet ons 'herleven' en 'herrijzen', lang voor onze dood. Dat is een voorsmaakje van onze verrijzenis.

Ook wie ouder wordt kan *juichen en jubelen en heel de dag van Gods gerechtigheid spreken*.

God,
ik dank U voor mijn leven,
een prachtig geschenk,
dat Gij mij hebt toevertrouwd
in de schoot van mijn moeder.

Ik dank U
voor uw liefdevolle nabijheid
in alle omstandigheden
van mijn leven,
zelfs wanneer ik die nabijheid
niet kan voelen.

Ik dank U,
omdat de warme nabijheid
van mensen
mij op weg kan zetten
om U dichtbij te weten.

Ik dank U, God,
dat ikzelf ook
zo nabij kan zijn bij mensen,
dat zij daarin
uw liefde kunnen ontvangen.

Laat ons zo, God,
voor elkaar een teken zijn
dat Gij een veilige schuilplaats zijt
voor ieder van ons.

Amen.

Beeld:
De hand van God,
van Lorenzo Quinn (geboren 1966),
openbare sculptuur in Yutong Rd,
Jingan District, Shanghai

In het licht van Gods woord

Ouder worden

Psalms 71

Bij U, HEER, schuil ik,
maak mij nooit te schande,
red en bevrijd mij, doe mij recht,
hoor mij en kom mij te hulp.

Wees de rots
waarop ik kan wonen,
waar ik altijd heen kan gaan.
U hebt mijn redding bevolen,
mijn rots en mijn burcht,
dat bent U.

Mijn God, bevrijd mij
uit de hand van schurken,
uit de greep
van wrede onderdrukkers.
U bent mijn enige hoop,
HEER, mijn God,
van jongs af vertrouw ik op U.
Al vanaf mijn geboorte
steun ik op U,
al in de moederschoot was U het
die mij droeg,
U wil ik altijd loven.

Voor velen ben ik een teken:
U bent mijn veilige schuilplaats.
Heel de dag is mijn mond
vervuld van uw lof en uw luister.

Verstoot mij niet nu ik oud word,
verlaat mij niet
nu mijn kracht bezwijkt.
Mijn vijanden spreken over mij,
ze loeren op mij
en spannen samen,
ze zeggen:
'God heeft hem verlaten,
jaag hem op, grijp hem,
niemand die hem redt.'

God, blijf niet ver van mij,
mijn God,
kom mij haastig te hulp,
laat mijn tegenstanders
van schaamte bezwijken,
wie mijn ongeluk zoeken,
met schande worden bedekt.

Ik blijf naar U uitzien, altijd,
U lof brengen, meer en meer.
Mijn mond verhaalt
van uw gerechtigheid,
van uw reddende daden,
dag aan dag,
hun aantal kan ik niet tellen.
Spreken zal ik over uw macht,
HEER, mijn God,
de rechtvaardigheid roemen
van U alleen.

God, U onderwees mij
van jongs af aan,
en steeds nog vertel ik
uw wonderen.
Nu ik oud en grijs ben,
verlaat mij niet, o God,
zodat ik het nageslacht,
elk nieuw kind,
kan verhalen
van de macht van uw arm.

Uw gerechtigheid rijst hoog op,
o God,
U hebt grootse daden verricht.
God, wie is aan U gelijk?
U hebt mij doen zien
veel ellende en nood –

laat mij nu herleven,
laat mij herrijzen
uit de diepten van de aarde.
Verhoog mij in aanzien,
omgeef mij met uw troost.

Dan zal ik U loven
bij het spel op de harp,
U en uw trouw, mijn God.
Ik zal voor U zingen bij de lier,
Heilige van Israël.

Mijn lippen zullen juichen
wanneer ik voor U zing,
ik zal jubelen
omdat U mij hebt verlost.
Mijn tong zal heel de dag
van uw gerechtigheid spreken.
Wie mijn ongeluk zoekt,
zal te schande staan.

Psalm 71